Gandul zilei 08.05.2016

Mielul este faclia care lumineaza slava lui Dumnezeu. Întunericul a fost strapuns.

Hristos Isus a platit tot. El a luminat prin dragostea jertfei de sine, dragostea iertarii, dragostea dedicarii.

Când, pe drumul dur al alergarii, înaintez poticnindu-ma, ma gândesc la Cel ce a împlinit, prin ascultare de Tatal, destinul unei vieti dedicate si ca nu conteaza drumul, ci directia, nu conteaza suspinul, ci zâmbetul de la capat de drum.

Când vedem ca n-avem putere si ca iubirea de El nu are masura deplina, ruga ne ridica la înaltimea puterii prin El si ne copleseste iubirea întelegerii Lui fata de neputintele noastre.

Noi, urmasii Lui, ne pregatim pentru cer iubind, iertând, jertfind, mergând înainte prin credinta. Aceasta e nebunia propovaduirii crucii. Sa vedem dar daca, avându-l pe El, semanam cu El, daca suntem dragoste care crede totul si acopera totul, daca ogorul inimii e destelenit si predat în întregime, daca ascultarea e deplina, daca suntem miei si nu lupi.

Pentru ca, fara aceasta asemanare, viata noastra n-ar avea sens. Ne-am amagi singuri. Fara încrederea neclintita în iertare, transformare, înviere, n-as avea de ce sa-mi agat bucuria, visul, ca si durerea neputintei.

Daca pentru El n-a contat cât de greu e paharul de baut, sa nu conteze nici pentru noi. Daca El a semanat nadejde, pace, încredere, indiferent de ura fariseilor si împotrivitorilor, si noi putem. Daca El s-a împotrivit Celui rau, care astfel l-a lasat, si noi o putem face. Daca EL a devenit bucuria salvarii prin lucrarea savârsita, sa luam aminte, pentru ca numai prin El ne putem agata de vesnicie.